

Avsnitt 45 – Från ekonomi till Kommunikation och hållbarhetschef - om att våga prova sig fram!

Avsnittsbeskrivning

Visa din personlighet, våga vara den du är men kom också ihåg att det är okey att inte kunna allt. Detta poddavsnitt är ett öppet och hjärtligt samtal med alumnen Andrea Romander om att hitta sin karriärväg, och att våga prova sig fram. För tio år sedan avslutade hon sin ekonomexamen på Uppsala universitet och idag sitter hon på posten som Kommunikation och hållbarhetschef för ett FinTech bolag.

Transkribering

Sara: Hej och välkomna till Studie och karriärpodden, det är jag som är Sara.

Madelene: och det är jag som är Madelene.

Sara: I dagens avsnitt har vi med oss Andrea Romander, du är alumna från Uppsala universitet. Välkommen Andrea!

Andrea: Tack snälla, att jag får "vara här" digitalt med er.

Sara: Kul att du ville vara med oss. Jag tänker att vi börjar där vi brukar börja: vem är du?

Andrea: Ja, och det är så roligt och jag har nu lyssnat på er podd sedan innan. Och frågan vem är du, ja vem är jag? Som att man helt och hållet glömmer det... Jag är i alla fall 31 år gammal, kommer ursprungligen från Stockholm. Jag jobbar idag som Head of Communication and Sustainability, dvs Kommunikations och Hållbarhetschef på ett Fintech bolag som heter Qred. Och som du sa Sara så är jag såklart Uppsalaalumna. Och jag pluggade ekonomie kandidatprogrammet 2012–2015, så det känns som att det var igår men när man tänker tillbaka så är det ju inte det längre.

Madelene: Så det börjar närma sig första decenniet att bocka av i yrkeslivet, helt enkelt.

Andrea: Stämmer.

Madelene: Härligt! Men att ta sig från ekonomutbildning till ett företag och dessutom inom mindre än tio år vara Head of Communication, det låter som en snabb karriärstege du klivit genom.

Andrea: Ja, det får man väl säga. Det handlar om att det jag gör tycker jag är väldigt roligt. Jag har spenderat tid på att spana på senaste trenderna, pratat med mina kollegor om vad som är up and coming. Och så handlar det mycket om att jag älskar människor, att prata och kommunicera. Och det känns som en förutsättning för Head of Communication att gilla att prata.

Madelene: Jag såg i en rapport från LinkedIn 2024 att kommunikationsskills var väldigt topp-tio färdigheter som arbetsgivaren vill ha och efterfrågar.

Andrea: Det känns härligt att höra.

Madelene: Jag är lite nyfiken, en gång i tiden klev du in på Uppsala universitet och började plugga ekonomiprogrammet. Vad ledde dig in på just ekonom där och då?

Andrea: Jag har aldrig haft en utstakad karriärbana planerad, alltså att när jag är 30 så ska jag vara det här och det här. Jag har snarare drivits av, som jag sa tidigare, ett intresse för människor. Att få hjälpa till och bidra i ett större sammanhang. Så när jag klev in på utbildningen 2012 så var det mer i

ingångsvinkeln att detta är en bred utbildning. Det här är bra att ha i grunden. Och sedan insåg jag rätt snabbt att ekonomibiten av ekonomie kandidatprogrammet kanske inte riktigt var det som jag brann för eller sparkade joy mest av allt. Men det är rätt bra ändå, att det finns så många sätt att rikta in den här kandidaten på. Det är självklart att jag tog de ekonomibitar som en ska göra, men så fort det gick kunde jag rikta in det på organisationsteori och internationellt företagande och marknadsföring. Så så hamnade jag där.

Madelene: Du plockade ändå ut en ekonomie kandidatexamen, vilket huvudämne valde du att ta?

Andrea: Det gjorde jag. Och jag hade som huvudämne International Business och Marketing. Så det skrev jag uppsats inom.

Madelene: Spännande! Sen slingrade sig karriären framåt, och jag är nyfiken att höra vad var det som var dörröppnaren till ditt arbetsliv?

Andrea: Jag var faktiskt inne på Uppsalaekonomernas karriärportal innan jag var klar med mina studier och tittade och hittade en praktikplats. Som jag sökte lite vind för våg. Hade väl egentligen inte meriterna för den (egentligen sökte de en masterstudent). Men jag tänkte som så att ingen minns en fegis, man måste våga lite för att komma någon stans. Jag sökte och kom på intervju, och plötsligt hade jag landat en internship/en praktikplats. Så när jag skrev klart min uppsats så visste jag vad jag skulle göra hösten efter. Vilket såklart var en enorm trygghet.

Madelene: Vad tror du gjorde att du stod dig i konkurrensen och fick den där första praktikplatsen? Vad hade du?

Andrea: Ja det här kanske låter konstigt, men jag hade ju inte så mycket att förlora. Jag hade egentligen sökt något jag inte hade meriterna för. Så jag gick in och var rätt transparent med det; Jag är här för att jag tycker att den här praktikplatsen låter oerhört spännande, och utmanande. Jag gick in med ett väldigt öppet sinne och pratade mig framåt.

Sara: Var det ett utmanande jobb för dig? Om du egentligen inte hade meriterna säger du för att bli anställd. Upplevde du att det blev tufft för dig?

Andrea: Det är klart att alla nya roller är utmanande, oavsett om det är något en jobbat jättelänge med eller om en pluggat exakt det här. Men alla nya roller kommer med nya utmaningar. Men jag tror att jag gick in med det här öppna sinnet och tänkte att det här kommer att bli en utmaning. Och då får man bara sätta sitt "mind to it". Men absolut fanns det gånger när jag tänkte: det här kan jag inte. Men då gäller det att tänka att då måste jag lära mig, läsa på och försöka förstå. Och vara ödmjuk för faktumet, om en är ny på ett jobb, att det är helt okey att be om hjälp. Och det är kanske svårare än vad en tror att det är. Men det fick jag lära mig, att det är helt okey att säga att jag vet faktiskt inte här. Kan inte du snälla förklara?

Sara: Men en kommer rätt långt med intresse och nyfikenhet?

Andrea: Absolut, det skulle jag säga. Nu låter det som att jag gick in och hade ingen kunskap. Men så var det ju inte. Jag hade trots allt en kandidat i grunden, och en har ju då tankesättet att lära sig, läsa på, och skriva mycket som ingick i den rollen. Så jag började ju inte från noll.

Madelene: Jag tänker att det finns något viktigt att påminna sig om, och det är att arbetsgivaren vet att de anställt en ny-utexad. De har ju någon stans planerat för att ta emot någon som inte ännu har erfarenheterna än. Och det är kanske lite tydligare på internship positioner?

Sara: Hur länge var detta internship?

Andrea: Det var nio månader. Eller egentligen var det nog sex månader och sedan fick jag en fortsatt projektanställning.

Sara: Vad var nästa steg i din karriär?

Andrea: I nästa steg då tog jag en praktikplats till. För jag kände efter första jobbet att nu vill jag testa något annat också. Och det var mest för att jag ville testa mina vingar på något annat. Så då fick jag praktikplats på en PR och kommunikationsbyrå. Där blev jag kvar i fyra och ett halvt år, och det var jätteroligt! Jag fick testa en massa olika saker. När en sitter på byrå så får en representera ett gäng olika varumärken. Och det var jättenyttigt! Att matas med intryck från olika branscher och lära sig så mycket om media på det sättet.

Madelene: Men nu tänker jag som vägledare direkt, då jag möter så många som drömmer om att ta sig in på en byrå med marknadsföring. Varför fick du det jobbet Andrea? Vad hade du där?

Andrea: Jag tänker att det handlar om att vara villig att ta en praktikplats. För det är jag tacksam för i efterhand. Jag gick från praktikplats till anställning till en praktikplats igen. Det är för många att börja om, eller gå bakåt, men jag såg det snarare som att jag tog ett steg åt sidan. Jag gick in med lite erfarenhet på en roll som rätt junior. Igen kände jag att jag sökte det lite vind för våg, för det här var något jag verkligen ville lära mig. Och jag tror att det kom fram rätt tidigt i intervju och screeningprocesser.

Madelene: Det gäller alltså att ha den rätta attityden för jobbet också? Jag inbillar mig, när en jobbar på byrå och ska jobba med många olika varumärken i olika omgångar, att det är ganska snabba puckar. Vill du beskriva den rollen lite mer?

Andrea: Självklart, det är absolut som du säger Madelene, det är många snabba puckar. Det gäller att gå in med en rätt prestigelös tonalitet i det hela, det kommer att vara allt från att skriva pressmeddelanden, prata med journalister, hjälpa folk att strukturera presentationer. Men det kan också vara eventmanagement, och det är så roligt – då får en göra allt från att blåsa upp heliumballonger, skriva inbjudningar, möta gäster och hela tjo faderullan. Så det var ett jättebra sätt testa massor väldigt snabbt.

Madelene: Steget där efter då? Nu tar vi ditt liv steg för steg, men vi vill så gärna gräva lite.

Andrea: Det är helt ok, då får en rannsaka sig själv lite och se hur mycket en kommer ihåg. Efter fyra-fem år kände jag att byråbranschen, nu har jag testat på den. Så då sökte jag mig till kund- eller rättare sagt företagssidan för ganska exakt fyra år sedan då jag började på Qred, där jag jobbar än idag. Då började jag som PR ansvarig/Head of PR. Qred är ett bolag som startade 2015 så vi har inte funnits så länge. Och för fyra år sedan så fick jag hugga tag där det behövdes. Först lades PR till, sedan internkommunikation och strategisk kommunikation. Så rollen har byggts på allt eftersom. Och nu idag sitter jag som Kommunikations och hållbarhetsansvarig på företaget.

Madelene: Så du har fått växa med företaget?

Andrea: Det stämmer, och det ska också sägas att jag började 1 mars 2020. Och 2020 vet vi alla vad som hände, helt plötsligt stod det en pandemi utanför dörren och ingen visste någonting. En satt på jobbet och tänkte att här bytte jag jobb för en vecka sedan och så välplanerat det blev... Men vi fortsatte växa, och jag tror att när vi började var vi ungefär 60 personer. Idag är vi 250 anställda ungefär. Mycket har hänt, vi har lanserats på nya marknader och fått nya produkter så vi har inte på

något sätt stannat av, trots pandemin. Så det har ja, märkligt nog, varit helt rätt period för mig att byta jobb.

Sara: Hur ser en vanlig dag ut för dig idag? Vill du berätta lite.

Andrea: Självklart! En vanlig dag finns nästan inte. Men om en är en nyhetsnörd som jag är så börjar jag dagen med att läsa nyheterna. Det finns otroligt mycket. Vi jobbar rätt uteslutande mot småföretagare, men vi har inte nischat oss mot en viss bransch. Så en måste ha koll på vad som händer i en massa olika branscher runt om i världen vilket är jätteroligt. Så då börjar i alla fall jag att skumma nyhetsflödet. En kan ju inte hålla koll på allt, för då skulle även jag bli vimmelkantig. Sen har jag mitt team. Som har två designers och en PR and content specialist, som driver varumärkesarbetet för Qred. Sen sitter vårt lilla team i ett större, ett Marknadsteam med ungefär 20 personer. Så det är allt från att synka med dem hur vi syns på alla marknader. Vi funkar nästan som en liten inhouse byrå så att vi stöttar våra marknader med deras jobb utåt. Och sedan, självklart, en annan "kundgrupp" till mig är ju mina kollegor eftersom jag jobbar med internkommunikation också. Så där kommer mitt driv för att interagera med människor in där också.

Sara: Trodde du, när du gick utbildningen, att du skulle hamna här, där du är idag?

Andrea: Nej, det trodde jag nog inte. Men jag tror heller inte att jag hade någon ide om var jag skulle hamna. Jag höll många dörrar öppna. Jag var nog rätt länge inne på att jag skulle gå åt management/konsult hållet. Tyckte att organisationsteori var jätteintressant att läsa. Men här är jag, snart tio år senare och har inte riktigt hamnat åt det hållet.

Madelene: Men när du står här med backspegeln i handen, vad känner du att du har plockat med dig från den utbildning du en gång i tiden gick? Och inte bara från utbildningen utan även själva studentlivet runtom? Vad har du tagit med dig från åren i Uppsala till ditt yrkesliv idag?

Andrea: Men det är ju jätte-jättemycket. Till att börja med är en Ekonomie kandidatexamen en jättebra grund att stå på. Du får, som jag sa tidigare försökte jag rikta in min utbildning, men de grundkurser som du läser är ju såklart lagda på det sättet så att du får testa på massor med olika så du har en bred grund att stå på. Och sedan inriktar du din utbildning. Så att nu jobbar jag inom finans igen, inom ett FinTech bolag. Och även om jag inte blev som vi sa innan den här "excel-ekonomen", så har jag ändå det i grunden. Och det är en sån tacksam grej. Sen var jag också rätt så involverad i Uppsalaekonomerna och var med i de mer studentikosa delarna, och där tror jag att man får väldigt mycket. En får ett mycket gott nätverk, en får testa på att vara entreprenöriell, driva företag utan att för den skull driva ett riktigt företag. Så det finns mycket att ta med sig.

Madelene: Nu är du inne på något viktigt, att komma ihåg att studierna inte bara är studier. Utan att studierna också är hela tillvaron en lever under de år en studerar.

Andrea: Absolut.

Madelene: Och skapa lite plats för det där engagemanget också!

Sara: Finns det något som du, om en tänker arbetsmarknad, att du önskar att du hade vetat när du var student?

Andrea: Jag tror att en, om jag reflekterar tillbaka på mig själv, att arbetsmarknaden var lite mer som – när en kommer ut ska en kunna sin grej. Jag tror att vi måste tona ner allvaret, och då menar jag inte att en ska leka sig genom livet. Men det är okey att inte kunna allting. Jag hade snarare blivit

orolig om en kunde allting direkt och inte behövde lära sig något nytt. Då hade jag tyckt att det var rätt tråkigt. Men det skulle jag vilja, om jag spolade tillbaka tiden tio år. Då hade jag velat säga till Andrea såhär "du kommer inte att kunna allting, du kommer ha en bra grund att stå på men du kommer att lära dig mycket nytt också". Ekonomin är en rätt teoretisk utbildning. Och det måste även "put in to practice" och du måste reflektera lite.

Sara: Så tror jag många känner, nästan oavsett utbildning. När en väl kommer ut i sitt första jobb så "gud jag kan ju ingenting". För att en kanske inte har tränat praktiskt. För det är kanske då det börjar.

Andrea: Precis, och när en väl börjar förstå det. När en väl börjar koppla ihop de här punkterna, då trillar polletten ner. "Ja ha, just det, vi läste ju det här. Om jag tar det och applicerar på det här det är då magin skapas på något sätt".

Sara: Just det.

Madelene: Jag såg att den mest eftersökta egenskapen vid årsskiftet var "adaptability" alltså anpassningsbarhet. Och jag tänker att det är just det du är inne på nu. Hur kan jag passa in i den här arbetsrollen på den här arbetsplatsen? Och någonstans det arbetsgivaren är ute efter är den anpassningsbara.

Andrea: Och det kan en nästan förstå givet hur världen har sett ut senaste fyra åren. Att det var då ens "adaptability" verkligen sattes på prov när en skulle jobba hemifrån och kanske ställa om sin affärsmodell. Så jag kan förstå att det är ett hett eftertraktat ord.

Madelene: Du var lite inne på vad du hade velat säga till dig själv för tio år sedan när du var i slutspurten av dina studier. Vad skulle du vilja säga till studenten idag? I egenskap av att vara chef och ansvarig för verksamhet, med erfarenhet i att klättra inom olika typer av företag eller arbetsgivare? Vad skulle du vilja skicka ut till de unga nya på väg?

Andrea: Precis som vi talat om tidigare – det är okey att inte kunna allt. För det är ingen som förväntar sig att en ska kunna allt så fort en kliver in genom en dörr. Och sedan så, och det här hade jag verkligen behövt få höra, en blir bra på det en övar på! Jag kanske hade en liten omogen tanke att "jag ska kunna allt på en gång" och så funkar inte världen har jag insett. Vissa har fallenhet för vissa saker, men vissa saker måste en öva på och det är helt okey. Och sedan, våga lite! En måste våga lite för att vinna lite det tror jag.

Madelene: Att sticka ut hakan lite i ansökningsmängden har jag fått intrycket av att du har vågat göra, och det är kanske inte så dumt att göra det.

Andrea: Och att visa sin personlighet framför allt. Det tror jag nästan är viktigast. I en ansökningsprocess eller intervjuprocess eller vilken process en nu är i – var dig själv! Och det är kanske ett klyschigt tips men jag tror att en vinner så mycket på det. Att våga visa vem en är.

Madelene: Som "head of communication and sustainability" har du hunnit vara med i några rekryteringar själv? Har du fått anställa någon?

Andrea: Det har jag absolut gjort.

Madelene: Och vad är viktigast för dig när du anställer? Vad tittar du mest av allt på?

Andrea: Ja jag har ju anställt i många olika typer av roller. Det har varit designers, det har varit texttunga roller, och sedan sitter jag även med i andras rekryteringsprocesser också. Och jag tror att för mig, när jag pratar/eller intervjuar folk är det viktigt att det finns en vilja att lära sig det här såklart lite beroende på viken nivå en rekryterar till. Till de mer juniora rollerna så handlar det mer om att den här personen VILL lära sig det här. Och att det finns en ambition att visa framfötterna, så här hade jag tagit mig fram i den här processen eller vad det nu kan vara.

Madelene: Visa att en vill fortsätta växa?

Andrea: Ja precis!

Madelene: Inte stagnera?

Andrea: Exakt. Och jag tror också att Qred är ett bra företag när det kommer till sådana roller men även till sådana typer av personligheter. En kan forma sin roll rätt fritt, inom vissa ramar såklart, men finns det vilja så finns det alltid nya utmaningar att ta sig an.

Madelene: På ett företag som växer så fort där det har gjorts så många rekryteringar på ganska kort tid, vad skulle du säga är vanligaste sättet att få in en fot hos er idag?

Andrea: Vi anställer (och det här är såklart vår HR avdelning bättre på) ...

Madelene: Men låt oss ta det från ditt perspektiv ändå...

Andrea: Vi har rätt så strukturerade ansökningsprocesser nu för tiden. Vi annonserar alltid våra lediga tjänster på LinkedIn men även vår karriärsida. Sen har vi även vår "open application". Vi söker kanske 10 till 15 roller löpande basis men har en då inte hittat något i rollistan som en brinner för eller vill göra. Men en vill verkligen jobba på Qred för att deras syfte, eller vad det nu kan vara, är spännande då har vi en open application och där kan en alltid skicka in en ansökan. Och då tror jag verkligen att det är viktigt att skicka in en ansökan där en visar sin personlighet och berättar varför Qred är platsen för mig.

Madelene: Det är alltså en kombination av att vänta på annonserna och att våga sträcka ut en hand och hitta den där matchningen för en själv - här har jag arbetsgivaren jag vill vara med.

Andrea: Precis, och jag tror också att jag får ibland meddelanden på LinkedIn som säger – hej, det här låter som ett spännande företag kan inte du berätta lite mer? Och det tror jag också är ett bra sätt. Att inte alltid skicka en ansökan utan även höra av sig så man hamnar på minnet hos den personen som är intressant på ett företag.

Madelene: Där kom tiopoängssvaret vi satt och väntade på, visst Sara?

Sara: Ja!

Madelene: Det tror jag verkligen att våra lyssnare behövde få höra.

Andrea: Nu ska jag inte tala för alla, men jag tycker det är väldigt roligt när det händer. Att någon visar intresse för antingen rollen i sig eller företaget. En ska inte tänka att en stör, eller belastar. De flesta tycker nog att det är väldigt kul!

Madelene: Men inte för mycket slentriankontakt, utan en ska mena det en säger?

Andrea: Absolut, precis jag tror att det märks rätt snabbt när det blivit en copy-paste meddelanden på DM i LinkedIn.

Madelene: Så fantastiskt spännande det var att få gräva i din karriärväg idag Andrea. Det har varit intressant att se modet du har haft under de här åren, att du rört dig i olika roller och olika branscher men också hur du har landat in i något som du verkar väldigt trygg och stolt över idag. Och det är härligt att se. Och det är ändå bara tio år efter dina studier. Och tänk, vad hinner inte hända på de åren som yrkeslivet ska fortsätta rulla?

Andrea: Ja, vi kanske sitter här om tio år igen och då har jag gjort något helt annat, en vet aldrig.

Madelene: Precis. Eller så har vi också gjort det... Fniss.

Sara: Det blir spännande att följa din väg framåt.

Madelene: Ja det ser vi fram emot att göra, verkligen. Tack så jättemycket för att du tog dig tid för Studie- och karriärpodden idag. Och tack för alla matnyttiga tips och för att du öppenjärtigt delat med dig till våra lyssnare. Vi önskar dig varmt lycka till med din fortsatta karriärväg Andrea!

Andrea: Tack snälla, och tack för att jag fick vara med. Det var jätteroligt!

Madelene: Då säger vi hejdå till våra lyssnare!

Sara: Hejdå!
